

for den store Vifteudstilling, og jeg vil betro dig — men foreløbig ikke mine Ord igen! — der er en Mulighed for, at hun bliver valgt til Udstillingens Vice-Præsident. Det vil blive afgjort paa Komitemødet i næste Uge. Dronningen er jo Protektrice, saa du forstaar, hun gaar i Spænding. Du maa indrømme, at Villhelmine vil gøre glimrende Fyldest. Hun har en Evne til at føre sig, som mangan højadelig Dame kan misunde hende. Tænk dig hende ved Indvielsesfesten! Jeg har naturligvis givet *carte blanche* med Hensyn til Toiletter.“

Vognen drejede ind i Dronningens Tværgade og holdt et Øjeblik efter foran det gamle Patricierhus, hvor Jytte boede. Jægermesteren hjalp hende ud og fik hendes Portnøgle.

Mens han stod og famlede ved Laasen, talte han igen om Karsten Froms Indbydelse.

„Jeg vil naturligvis ikke lægge noget Pres paa dig; men jeg synes egenlig gerne, du kunde vise ham den Opmærksomhed. En af vore allerførste Kunstnere! Og mig vilde du altsaa gøre en stor Tjeneste med det. Og jeg vil sige dig, du vil selv have megen Fornøjelse af at se hans Atelier. Der er fuldt af glimrende Arbejder. — Men nu kan du jo sove paa det. Jeg havde alligevel tænkt at se op til jer imorgen. Rigsdagen har faaet Skiftedagsferie, og jeg er min egen Herre. Jeg kommer saa til Frokost.“

„Ja, kom du bare! ... Men nu maa du virkelig lade mig komme ind, John!“

Paa Vejen op ad Trappen gjorde hun sig selv den Til-